

Multe răspunsuri la întrebări dificile ne vin parcă de nicăieri sau din direcții la care nu ne-am fi așteptat niciodată. Este cazul documentarului [Buck](#), un documentar despre un cowboy american, devenit horse whisperer, care te încurajează să cugești atât pe marginea falimentul statului asistențial modern și al sistemului de educație, cât și a soluțiile alternative aflate la dispoziția unei societăți libere.

Buck Brannaman este un fel de magician al cailor care, deși nu "vorbește cu aceștia", reușește ca prin mijloace prin excelență non-violente să-i facă să coopereze cu stăpânii lor. Interesantă este mai ales povestea sa. Buck a avut o copilărie nefericită; atât el, cât și fratele său, erau constant bătuți extrem de rău de tatăl lor. După moartea mamei, singura care-i apăra de furia bolnavă a tatălui, cei doi copii au fost luați de șerif și duși nu la un centru specializat al statului, ci la o familie adoptivă care a crescut de-a lungul timpului numai puțin de 24 de copii aflați în diferite situații nefericite. Nu poți să nu-ți pui întrebarea, mai ales după ce remarci relația extrem de apropiată dintre Buck și mama sa adoptivă, ce s-ar fi întâmplat cu micul magician al lassou-lui (la cinci ani era deja vedetă tv și juca în reclame) dacă ar fi ajuns într-un astfel de centru? Probabil că talentul său ar fi fost deturnat către alte activități, mai mult sau mai puțin legale.

La fel de interesantă este și metoda lui de educare a cailor. Pentru el aceștia sunt asemănători unor copii, ei nu trebuie violențați, dar nici răsfățați, iar metoda extrem de des utilizată a sancțiunii și recompensei cât mai rar folosită. Persuasiunea, și nu dresajul, este cuvântul de ordine, cailor trebuie convinși că vor să facă ceea ce stăpânul dorește de la ei. Izbutoare este asemănarea metodei "moderne" (pe care evident că Buck o dezavuează) prin care cailor de concurs sunt dresați să pășească în diferite moduri cu cea a educației contemporane. Cailor sunt puși într-un dispozitiv asemănător cu un adevărat Pat al lui Procust, cu tot felul de sfori și balamale la încheieturi, menite a le provoca diferite dureri în cazul în care nu doresc să pășească așa cum vrea dresorul. Ei sunt "programați" psihologic să se comporte așa cum vrea dresorul, orice abatere de la "calea cea dreaptă" trezindu-le amintirea durerilor suferite în miile de ore de antrenament. Această manipulare realizată prin mijloace coercitive, fizice, dar mai ales psihologice, și consensul și uniformizarea care rezultă de pe urma aplicării acestei metode sunt caracteristice sistemului modern de educație. Copiii nu sunt încurajați să le placă ceea ce fac, tot procesul cognitiv este unul mecanic, iar rezultatul este unul similar: tinerii din ziua de azi par programați psihologic să se supună infailibilității statului și a "științei" pe baza căreia diferite instituții publice le "îndrumă" viața. Simțul critic și nici măcar întrebările retorice nu-și au niciun rost în această societate.

Invatamintele unui cowboy catre societatea actuala

Scris de Florin Rusu

Marti, 02 Octombrie 2012 09:44

Documentarul este foarte reusit, iar cea mai buna caracterizare a sa poate fi sintetizata printr-o formulare extrem de plastica a eroului sau: "Calul tau este o oglinda a sufletului tau; uneori s-ar putea sa nu-ti placa ce vezi, iar alteori s-ar putea sa-ti placa".{jcomments on}